

Herren i striden, sanningen i handen

Predikan av pastor Eric Sjödin

“Sedan lät han mig se översteprästen Josua stå inför Herrens ängel, och Satan stod vid hans högra sida för att anklaga honom.”

(Sakarja 3:1)

Inledning

Ibland kan livet kännas som en kamp vi inte riktigt förstår. Tankar och känslor kommer som vi inte valt, röster som både frestar och anklagar vilket får oss att undra: Är det här jag? Varför känns det så starkt?

Ordet ger oss ett oväntat svar. Den visar att vår kamp inte bara handlar om oss själva, inte bara mellan rätt och fel, utan om en större verklighet, där både ondskan och Herren är nära. Sakarja 3 ger oss en bild av en människa som står anklagad men också försvarad. Den bilden kan hjälpa oss förstå både var kampen kommer ifrån och hur vi faktiskt kan stå kvar i den.

I dagens predikan så utforskar vi om hur vi kan stå, inte av egen kraft, utan i sanningen och segra tillsammans med Herren.

Läsningar

Från den Heliga Skrift

Sakarja 3:1–7:

Sedan lät han mig se översteprästen Josua stå inför Herrens ängel, och Satan stod vid hans högra sida för att anklaga honom. Men Herren sade till Satan: " Herren skall straffa dig, Satan. Ja, Herren skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur elden?"

Josua var klädd i orena kläder, där han stod inför ängeln. Och ängeln sade till dem som stod inför honom: "Tag av honom de orena kläderna." Sedan sade han till Josua: "Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder." Då sade jag: "Sätt också en ren bindel på hans huvud." Och de satte en ren bindel på hans huvud och tog på honom kläderna, medan Herrens ängel stod där. Och Herrens ängel försäkrade Josua och sade:

"Så säger Herren Sebaot: Om du vandrar på mina vägar och håller mina befallningar, så skall du få styra mitt hus och vakta mina förgårdar. Du skall få en plats att vandra på bland dem som står här."

Översättning: Svenska Folkbibeln 1998

Från den Himmelska läran

Arcana Coelestia # 761:

Andlig frestelse, när den uppstår hos en människa, är en konflikt mellan de onda andarna och de änglar som finns hos människan och att hon vanligtvis känner denna konflikt i sitt samvete. När det gäller en sådan konflikt bör man dessutom inse att änglarna ständigt skyddar människan och avvärjer det ondskefulla som de onda andarna riktar mot henne. De skyddar till och med falskheterna och det onda hos en person, för de är fullt medvetna om vart personens falskheter och onskor kommer ifrån, vilket är ifrån de onda andarna. Människan frambringar inte på något sätt någon falskhet eller något ont ur sig själv. I stället är det de onda andarna som är hos henne som frambringar dem. När de gör det så övertygar de henne också om att dessa har sitt ursprung i henne själv. Sådan är deras ondska och i samma ögonblick som de ingjuter detta i en människa och övertygar henne så anklagar och fördömer de henne också.

Predikan

Konflikten inom oss

Jag tror vi alla minns en period när vårt inre liv kändes som ett slagfält. Inte för att vi gjorde fel saker. Vi kanske till och med enbart gjorde rätt saker. Men våra tankar och känslor var fyllda av ångest, depression, rädsla, otrygghet, ilska och hat. Det kom och gick, ibland oväntat, ibland som en våg, ibland satt det fast länge, ibland var det bara en tanke... Saker som:

“Du duger inte.” “Det där kommer du aldrig förändra.” “Det är ingen idé att ens försöka.”
”Du är sämst.” ”Hur kan någon ens tycka om dig?” ”Världen är emot dig!”.

Och det märkliga var inte bara innehållet, utan känslan av att det var vi själva som tänkte så. Men samtidigt fanns det något i oss som protesterade. Som om en annan röst, svagare men sannare, försökte säga: “Det här är inte hela bilden. Det där är inte sant.”

Vi kände att det fanns en konflikt och vi började ana att det pågick något mer än vad vi upplevde inom oss.

Frestelse och domen

Om vi vågar vara ärliga med oss själva, så tror jag att många av oss lever med just den här erfarenheten. Vi bär på en inre kamp. Ibland subtil, ibland brutal. Det finns tankar och känslor som lockar oss bort från det sanna och det goda. Och om vi faller, eller nästan faller, in i det onda och falska...

Så kommer en annan röst och anklagar oss för exakt det vi just blivit lockade till. Det är som om vi både blir frestade och dömda i samma rörelse och vi tänker:

“Detta är jag. Det här kommer inifrån mig. Jag är så här.”

Och så fylls vi med skam, ångest och ilska. Men Ordet öppnar en annan bild. En djupare verklighet.

Anklagare och försvarare

I Sakarja 3 får vi dra undan gardinen och se vad som faktiskt pågår. Profeten ser Josua, översteprästen, stå inför Herrens ängel. Och där, vid hans sida, står Satan, anklagaren.

Satan står inte där för att hjälpa. Han står där för att anklaga. För att peka ut, förstora, döma.

Och Josua står där i smutsiga kläder. Det är en bild av människan. Av oss. Men det mest avgörande i scenen är inte Josuas smuts. Det är vad Herren gör. Herren säger:

"Herren skall straffa dig, Satan. Ja, Herren skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur elden?"

Med andra ord: Den här människan tillhör mig. Och sedan befäller Herren att de smutsiga kläderna ska tas bort. Och han säger:

"Se, jag har tagit din missgärning från dig..."

Det är evangelium mitt i Gamla testamentet. Men det avslöjar också något annat:

Att ondskan inte bara är något vi producerar själva. Den kommer till oss.

Precis som det står i dagens läsning från den himmelska läran. Att onda andar kommer med det onda och falska till oss. De övertygar oss om att det är vårt eget och anklagar oss sedan för det. Och det är exakt det vi ser i Sakarja.

Men vi ser också något mer: att människan aldrig står ensam. Det finns alltid en anklagare men det finns också alltid en försvarare. Psaltaren 34 säger:

"Herrens ängel slår sitt läger omkring dem som fruktar honom, och han befriar dem... Han bevarar alla hans ben, inte ett enda av dem skall krossas." (Psaltaren 34:8, 21)

Det betyder att mitt i den här inre kampen vi kan uppleva inom oss så finns det ett skydd vi inte ser. Och ändå så vi känner kampen.

För Ordet är tydlig: Vi måste strida och kämpa i den här konflikten inom oss. När Kain står inför frestelsen i 1 Mosebok så säger Herren till honom:

"Är det inte så att om du gör det som är gott, ser du frimodigt upp, men om du inte gör det som är gott, då lurar synden vid dörren. Den har begär till dig, men du skall råda över den." (1 Mosebok 4:7)

Det finns ett ansvar. Men här kommer något som kan upplevas som en paradox från Läran om Livet 96: Vi måste kämpa som om allt beror på oss men i själva verket är det Herren som strider för oss. Vi, människor, är chanslösa mot helvetet men Herren har makten att totalt besegra det.

Vi ser det gång på gång i Gamla testamentet. När Israel står vid Röda havet säger Mose:

"Herren skall strida för er, och ni skall hålla er stilla." (2 Mosebok 14:14)

Herren strider men de måste gå framåt. När David möter Goliat säger han: "Striden är Herrens..." Och ändå är det David som svingar slungan.

Vi ser samma mönster i evangelierna där Herren Jesus själv blev utsatt. Som i Markusevangeliet 1:

”Han vistades i öknen under fyrtio dagar och frestades av Satan... och änglarna betjänade honom.” (Markus 1:13)

Det som är intressant är att se hur Herren själv besegrade det onda. När han frestas i öknen så motstår och bekämpar Han inte Satan med rå viljestyrka, gudomlig makt eller våld, utan Han besegrar Satan med sanningen, något vi känner igen:

”Det står skrivet...”

Våra andliga strider vinnas inte genom ren viljestyrka eller starka känslor, utan genom sanningen från Herrens ord. Hur många av oss har provat ”att ta oss i kragen” för att hantera de negativa känslorna och tankarna som har satt sig i vårt inre? Vi som har provat vet att det inte fungerar...

Om vi försöker kämpa på egen hand, med våra egna tankar eller impulser, står vi i praktiken utan det gudomliga stödet och då förlorar vi. Men när vi möter det onda med sanningen, då är Herren själv närvarande i kampen. Det är därför dessa strider inte riktigt börjar förrän vi har lärt känna vad som är sant och gott.

Innan dess drivs vi mest av det som känns rätt i stunden. Men när sanningen har fått fäste i oss, då uppstår en verklig kamp eftersom vi nu kan urskilja och stå emot. Sanningen blir då ett inre vapen, ett ljus som avslöjar lögnen och ger oss kraft att välja det goda, även när det är svårt. Som det står i Psaltaren:

”Låt lögnens väg vara långt ifrån mig och ge mig av nåd din undervisning.” (Ps 119:29)

Sanningen

Så vad betyder allt detta för oss idag, där vi är just nu?

Det betyder först och främst att vi behöver börja se vår inre kamp på ett nytt sätt. Vi är inte varje tanke vi har. Inte alla impulser inom oss definierar oss. Den där ångesten och otryggheten som biter sig fast i själen från ingenstans bestämmer inte vilka vi är.

Det finns en fiende som vill plantera, förvränga och anklaga. Men det finns också en Gud som försvarar, renar och upprättar.

Det finns mycket som får oss att uppleva negativa känslor och tankar. Stress, dålig kost, brist på dopamin och serotonin, fysiskt trauma och de kan vi påverka genom att ändra levnadsvana, medicin eller prata med någon...

Men när du känner det andliga mörkret komma, när helvetes rök börjar omsluta dig, då är det inte bara en psykologisk process. Det är en andlig situation och du är kallad att gå in i kampen.

Inte passivt, utan aktivt. Att säga: ”Nej. Detta är inte sant. Detta är inte rätt. Detta är inte jag.”

Och mitt i den kampen, när du känner dig ensam och övergiven, vet då denna dag:

Du är, har och kommer aldrig vara ensam. Herren själv står vid din sida!

Att det är Herren som faktiskt bär striden. Att det finns änglar som beskyddar. Där sanningen är vårt vapen och vår sköld. Som Jesus säger i Johannes 8:32:

“Sanningen skall göra er fria.”

Och friheten kommer inte av att vi aldrig frestas utan av att vi sätter sanningen till nytta. Där vi lär oss kämpa med sanningen mot det onda och falska inom oss.

Vårt liv

Många tror att det kristna livet handlar om att aldrig kämpa men med den himmelska läran så förstår vi vikten av det. När vi frestas, när vi utsätts för prövning, när vi tvivlar, när mörkret knackar på dörren...

Det är i dessa stunder vår tro och kärlek har möjligheten att växa! När det blir på riktigt!

När allt sätts på sin spets!

Idag vet vi att när anklagelsen kommer, så är det inte hela sanningen. När mörkret känns nära, så är vi inte övergivna. För mitt i allt det där står fortfarande Herren.

Han som säger: “Se, jag har tagit din missgärning från dig.” (Sakarja 3:4)

Det är här hoppet, kärleken, nåden och visdomen ligger!

Det är inte i vår egen styrka, inte i hur bra vi lyckas kämpa utan i att Herren är trofast och aldrig överger oss i kampen.

Att även när vi knappt orkar stå, så strider Han för oss.

Och han ger oss sin sanning, så att vi steg för steg kan stå kvar. Kampen är verklig men där segern ytterst tillhör Herren. Att växa andligt är inte en enkel väg. Men det är en väg som leder till himlen och det är en väg där vi aldrig går ensamma. När vi vet detta och sätter det till handling, det är då vi får det Herren säger i dagens läsning i Ordet:

”Så skall du få styra mitt hus och vakta mina förgårdar. Du skall få en plats att vandra på bland dem som står här.” (Sakarja 3:7)

Amen!